

СУТНІСТЬ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ БАНКУ

Анотація. Визначено сутність управління ресурсним потенціалом банку. Представлено склад ресурсного потенціалу. Доведено необхідність управління ресурсним потенціалом банку.

Аннотация. Определена сущность управления ресурсным потенциалом банка. Представлен состав ресурсного потенциала. Доказана необходимость управления ресурсным потенциалом банка.

Annotation. The essence of the bank management and resource potential has been defined. The composition of the resource potential is presented. The necessity of managing the bank's resource potential has been proved.

Ключові слова: ресурсний потенціал, банк, управління.

Сучасний розвиток країни характеризується як несталий, що супроводжується існуванням проблем у різних сферах господарювання. Економіка країни є однією з найголовніших сфер та найбільш чутливою до тенденційних змін. Вплив кризи попередніх років, наслідки руйнування командно-адміністративної системи, продовження реформування державних інститутів не можуть не впливати негативно на економіку країни. Зазначені проблеми стосуються банківської системи, яка за останні роки пройшла етапи і стрімкого розвитку, і кульмінації з подальшим спадом. Зазначимо, що функціонування банківської системи України на сучасному етапі розвитку економічних відносин нерозривно пов'язано із проблемою ресурсного забезпечення діяльності банків. На основі зазначеного підкреслимо, що в умовах фінансової нестабільності банківської установи стикаються не лише з проблемою формування фінансових ресурсів, а й визначенням наявних та стратегічних можливостей щодо забезпечення подальших перспектив їх діяльності. Таким чином, тема даного дослідження є актуальною та своєчасною.

Дослідженню теоретичних та прикладних аспектів банківської діяльності з позицій формування та розміщення банківських ресурсів присвячені наукові розробки як зарубіжних, так і вітчизняних учених, зокрема праці вітчизняних науковців М. Агеєва, Г. Азаренкової, І. Алексеєва, О. Васюренка, О. Дзюблюка, Ж. Довгань, М. Козоріз, А. Кузнєцової, С. Коваль, Л. Костирко, А. Лобанової, В. Міщенко, А. Мещерякова, Т. Пашенко, О. Чубарь, І. Федосік, Н. Швець та інших.

Метою роботи є поглиблення дослідження управління ресурсним потенціалом банків.

Сучасні умови ведення банківського бізнесу характеризуються низьким рівнем капіталізації багатьох банків, зменшенням обсягів залучених та запозичених ресурсів, зростанням величини сумнівних та безнадійних кредитів, зниженням показників ефективності та прибутковості банківської діяльності й збільшенням кількості банків, що перебувають у кризовому стані. Негативні прояви фінансово-економічної кризи у банківській системі України, які спричинили суттєвий дисбаланс між строками і обсягами залучених та розміщених коштів й значно вплинули на спроможність як окремих банків, так і банківської системи протистояти їм, ефективно використовувати існуючий та нарощувати в подальшому ресурсний потенціал зумовлюють необхідність розробки і впровадження сучасних методів оцінки й управління ресурсним потенціалом банків.

О. Васюренко та Федосік І. І. [1, с. 59] під категорію "ресурсний потенціал комерційного банку" пропонують розуміти "сукупність усіх фінансових засобів банку, що перебувають у його безпосередньому розпорядженні, і засобів, які можуть і бути потенційно залучені банком унаслідок проведення ефективної повномасштабної банківської діяльності або прирощені, бо втрачені у випадку проведення активних операцій". Виділяється поточний ресурсний потенціал, представлений ресурсами банку, і загальний ресурсний потенціал, що включає не тільки реальні фінансові ресурси, але й потенційно можливі фінансові ресурси банку. Автор розглядає ресурси банку з позиції особливостей джерел формування (фінансові, матеріальні, трудові, технічні, організаційні, інформаційні, просторові ресурси).

На основі контент-аналізу та авторських узагальнень зазначимо, що під ресурсним потенціалом банку доцільно розуміти поточні та стратегічні можливості банку щодо залучення і запозичення фінансових, матеріальних і нематеріальних ресурсів для їх розміщення в кредитно-інвестиційні операції та банківські послуги з метою одержання прибутку з урахуванням допустимого рівня ризику. До складу ресурсного потенціалу банку віднесено наявні ресурси банку (використаний ресурсний потенціал) та потенційно можливі ресурси банку (невикористаний ресурсний потенціал). Оскільки банк – це установа, яка функціонує на ринку фінансових послуг як фінансовий посередник і акумулює тимчасово вільні кошти юридичних та фізичних осіб, то першочергового значення у формуванні ресурсного потенціалу банків набувають фінансові ресурси, які є основою ресурсного потенціалу банків. Трудові ресурси, які визначають можливості та межі участі людини у трудовій діяльності з урахуванням психофізіологічних, соціально-демографічних, кваліфікаційних та особистісних характеристик, є сферою дослідження організаційного менеджменту банку.

Основою формування ресурсної бази банку становлять депозитні операції. У процесі формування ресурсної бази необхідно враховувати два основні параметри управління – вартість залучених коштів та їх обсяг. Дослідження управління ресурсним потенціалом банку було здійснено на основі аналізу діяльності ПАТ

стосовно залучення нових клієнтів, яка веде до зростання дешевих ресурсів банку, та належну роботу з формування стабільної частини ресурсів банку за рахунок залучення такого перспективного виду ресурсів, як депозити фізичних осіб.

Банк зацікавлений у розширенні обсягів залучених депозитних коштів, що перебувають тимчасово у його розпорядженні. Для цього банку необхідно постійно вдосконалювати старі й упроваджувати нові форми і методи залучення різних категорій вкладників, а саме: вести науково-дослідну, аналітичну роботу, активно використовувати рекламу, маркетинг, розширювати ділові контакти з клієнтами. Такі заходи мають покращувати управління ресурсним потенціалом банку та забезпечувати його стабільність у вітчизняній банківській системі.

Наук. керівн. Мельник В. І.

Література: 1. Ресурсний потенціал комерційного банку / О. Васюренко, І. Федосік // Банківська справа. – 2002. – № 1. – С. 58–64.